

Acta sanctorum

quotquot toto orbe coluntur, vel a catholicis scriptoribus celebrantur, quae
ex Latinis et Græcis, aliarumque gentium antiquis monumentis

Quo dies decimus et undecimus continentur

Bolland, Johannes

Parisiis et Romae, 1868

Appendix Benedictus XIV Alexandrum Saulium in Beatorum numerum
refert.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71246](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71246)

A lium capita, quæ jam narrata sunt. Difficile autem esset omnia retexere, quorum numerus tempore semper crevit, crescitque in dies magis. Quare ne propositam ab initio compendii rationem prætereamus, id solum adjungemus, quod necesse est; uti scilicet Alexandro divina auctoritate sacri honores, qui Beatum decent, in terris denique fuerint decreti. Paulo post Alexandri obitum, elapsis 19 annis, summa fide ac legitima auctoritate quæsitum est de heroicis Servi Dei virtutibus, ejusque rebus gestis mirabilibus; quæque constabant, certis testimoniis et monumentis in Acta publica et juridica per plures episcopos variis in locis digesta fuerunt. Inducta autem causa in Romanam sacrorum Rituum Congregationem, in eaque singulis ordine et tempore recognitis, discussis ac definitis; anno demum MDCCLXII Alexandrum Beatos inter ævo perfrui sempiterno, supremo judicio certaque scientia declaravit Benedictus XIV Pont. Opt. Max. ad Christi Ecclesiæ gubernacula feliciter sedens. Qui, eodem die, quo ad Pontificiam dignitatem benignissima Dei

B Providentia ipsum evexit, diem indixit generali Congregationi coram se in hac causa celebrandæ, qui dies fuit v. Kal. Octobris anni MDCCLXII. Mox VIII Kal. Februarii, festo scilicet Conversionis S. Pauli Ordinis nostri patroni, ad S. Caroli in Urbe ecclesiam nostram ejus diei solemniam celebrantem se contulit Pontifex clementissimus, ubique sacris Mysteriis peractis, miracula jam antea examinata rite adprobavit. Hinc post alium conventum coram se habitum XII Kal. Aprilis, v Id. ejusdem mensis causam decreto suo definit: IX autem Kal. Maii magna Urbis frequentia, divinaque auctoritate Alexandrum Beatorum gloria in cælis donatum palam renuntiavit, Beatique honores eidem habere in terris ipse cepit, et ubique terrarum habendos esse decrevit.

APPENDIX.

C *Benedictus XIV Alexandrum Saulium in Beatorum numerum refert.*

BREVE BEATIFICATIONIS BEATI ALEXANDRI SAULLI,

EX CLERICIS REGULARIBUS S. PAULI BARNABITIS NUNCUPAT, PRIMUM ALERIÆ, DEINDE PAPLE EPISCOPI.

BENEDICTUS PAPA XIV

AD PERPETUAM REI MEMORIAM.

Benedictus XIV Papa edicit,

Benignitatem Dei nostri et divitias bonitatis ejus in servi Dei Alexandri Saulii, primum Aleriae, deinde Papiae antistitis, virtutibus ac meritis extollere et prædicare non religionis modo debitum esse ducimus officium;

sed nihil etiam intelligimus in hac temporum **A** *Gastrio.* conditione esse opportunius, quam, ut universis Christi fidelibus et animarum maxime pastoribus uberiora suppetant ad imitationem exempla, atque in ejusdem patrocinio factisque admirandis præsidia ad pacem, tranquillitatem et salutem tam inter Christianos omnes, quam inter eos potissimum populos procurandam, quos ab illo per viginti et amplius annos, non tamquam solius Aleriae episcopo, sed totius Corsicæ Apostolo, olim salutaribus monitis ac legibus instructos et moribus correctis, extinctis odiis, conciliatis amicis, reformatisque clericis, viam mandatorum Dei currere edoctos ipsa rerum humanarum divinarumque perturbatio, jam dudum inibi exorta, a tradita sanctissima disciplina alienos tenet.

2 Eapropter inter præcipuas partes Apostolici muneris, quod altissimo divinæ Sapientiæ consilio infirmitati nostræ impositum est, illam ministerio rite sancteque obeundo magis congruentem reputamus, ut ad caelestem nobis promerendam opem studeamus, quantum nobis ex alto conceditur, ad omnipotentis Dei gloriam, Catholice Ecclesiæ decus, bonumque Christiani populi exemplum, promovere cultum et venerationem ejusdem Servi Dei, qui pueritiæ curriculo summa cum pietatis et doctrinarum laude confecto, severioris disciplinæ institutum in Congregatione Clericorum Regularium S. Pauli Barnabitarum nuncupata amplexus, omnium religiosarum virtutum splendore longe lateque præfulsit, et ad pastorales ovium sibi commendatarum curas evocatus, ita se gessit, ut optimi Pastoris officio perfunctum a Pastorum principe Jesu Christo æterna mercede donatum fuisse non dubitemus. Cum itaque, mature diligenterque discussis atque perpensis per Congregationem ven. Fratrum nostrorum S. R. E. Cardinalium sacris Ritibus præpositorum, Processibus, de Apostolicæ Sedis licentia confectis, super sanctitate et virtutibus tam theologice, quam moralibus in gradu heroico, quibus idem servus Dei Alexander Saulius multipliciter claruisse, nec non miraculis, quæ ad ejus intercessionem et ad manifestandam hominibus ipsius sanctitatem, a Deo patrata fuisse asserabatur, eadem Congregatio coram nobis constituta, auditis etiam consultorum suffragiis, uno spiritu unaque voce censuerit, posse quodcumque nobis videretur, prædictum Servum Dei Beatum declarari cum consuetis Indultis.

3 Hinc est, quod nos piis atque enixis quamplurimum venerabilium Fratrum Archiepiscoporum et Episcoporum, nec non dilectorum filiorum magistratum, procerum et populorum Italiæ præsertim, ac totius insuper antedictæ Congregationis Clericorum Regularium S. Pauli supplicationibus (quas olim etiam humiliter datas fel. rec. Prædecessoribus nostris Innocentio PP. X a cl. me. Ferdinandus Romanorum Rex in imperatorem electus, Clementi PP. X b bo. me. Emanuel Sabaudia Dux, et Innocentio PP. XI c Cosmus itidem bo. me. Etruriæ sibi subjectæ magnus dux, piarum suarum precum accessione roboraverant, et fel. pariter rec. Clementi PP. XII d itidem Prædecessori nostro charissima in Christo filia nostra Maria Amalia utriusque Sicilia, et Hierusalem regina illustris, ac nobis ipsis nuper dilecti filii nobiles viri dux, et Respublica Januensis renovarunt)

A. GABETIO.

renovarunt) nobis super hoc humiliter porrectis benigne inclinati, de supradictæ Congregationis consilio et assensu, auctoritate Apostolica, tenore præsentium indulgemus, utidem Dei servus Alexander Saulius imposterum Beati nomine nuncupetur. ejusque corpus et reliquiæ venerationi fidelium (non tamen in processionibus circumferendæ) exponantur.

Ipsius festum diem quotannis in nominatis hic ecclesiis e

4 Imagines quoque radiis, seu splendoribus exornentur, ac de eo quotannis die xxiii mensis Aprilis e recitetur Officium et Missa de communi Confessoris Pontificis cum Oratione a nobis approbata, juxta Rubricas Breviarii, et Missalis Romani. Porro recitationem Officii, et Missæ celebrationem hujusmodi fieri concedimus dumtaxat in universa Congregatione eorumdem Clericorum Regularium S. Pauli Barnabitarum, in civitate Mediolanensi, ubi natus et Regularem emisit professionem, in diocesisibus tam Aleriensi quam Ticinensi, quibus episcopus præfuit, et in civitate Januensi, unde originem duxit, et ubi adhuc ejus nobilis gens, et familia perstat, ab omnibus utriusque sexus

B Christi fidelibus tam secularibus, quam regularibus, qui ad horas Canonicas tenentur, et quantum ad Missas attinet, etiam ab omnibus sacerdotibus ad ecclesias, in quibus festum peragatur, confluentibus.

celebrari posse concedit.

5 Præterea primo dumtaxat anno a datis hisce literis et quoad Indias a die, quo eadem litteræ illuc pervenerint, inchoando, in ecclesiis Congregationis, civitatum, et diocesium antedictarum solemnia Beatificationis ipsius Servi Dei cum Officio, et Missa sub ritu duplici majori, die ab Ordinariis respective constituta,

postquam in Basilica nostra S. Petri in Vaticano de Urbe celebrata fuerint eadem solemnia ipsa die xxiii currentis mensis Aprilis, pariter celebrandi facimus potestatem. Non obstant. Constitutionibus, Ordinationibus Apostolicis, ac decretis de non cultu editis, cæterisque contrariis quibuscumque. Volumus autem, ut earumdem præsentium literarum transumptis, seu exemplis etiam impressis, manu secretarii dictæ Congregationis Cardinalium subscriptis et sigillo Præfecti ejusdem Congregationis munitis eadem prorsus fides ob omnibus, et ubique tam in judicio, quam extra illud habeatur, quæ ipsis præsentibus haberetur, si forent exhibitæ, vel ostensæ. Datum Romæ apud S. Mariam Majorem sub Annulo Piscatoris die xxiii Aprilis 1741, Pontificatus nostri anno primo.

D. Cardinalis Passioneus.

ANNOTATA.

a *Petri Cathedram anno 1644 ascendit, cui anno 1655 Alexander VII successit.*

b *Romanum Pontificatum anno 1670 adiit, anno vero 1676 ex hac vita migravit.*

c *Supremum Pontificatus fastigium anno 1676 ascendit, obiit anno 1689.*

d *Ecclesiæ gubernacula ab anno 1730 usque ad Incarnati Verbi annum 1740 tenuit.*

e *Quamvis ex hoc summi Pontificis decreto B. Alexandri festum quotannis die 23 Aprilis in citatis ecclesiis celebretur, tamen hodie ejus Acta illustravimus, quia die xi Octobris obiit et apud suos hoc die etiam colitur, ut in Commentario prævio monuimus.*

INDEX HISTORICUS

IN TOMUM V OCTOBRIS.

Abbarca (*Barbara*) *fluvi sanguinis per S. Ludovicum liberata* 420 e. *Rosarium, Catharinæ Espina a S. Ludovico datum, obtinuit* 457 f
 Abbarca (*Isabella*) *pestilenti carbunculo per S. Ludovicum liberata* 349 e, 420 e
 Abderamenus, *Maurorum in Hispania rex, legatos ad Ottonem I misit* 428 b f
 Abegla (*Hieronymus*) 328 d, 378 a, 379 f, 394 c, 421 c. *Colloquia spiritualia cum S. Ludovico serere solitus* 314 f, 315 d, 379 a b. *Circulum lucidissimum, operante Sacris S. Ludovico, vidit* 315 b. *Quædam illi prædixit S. Ludovicus* 379 c d, 380 e. *S. Ludovicum viæ induci potuisse, ut lecto cubaret, testatus est* 343 e, 381 b
 † Ablebertus, *Cameracensis episcopus, S. Venantii Hamoniensis frater perperam dictus* 129 a b c d
 Abobinus. *Vide Abolinus.*
 Abolinus, *Bettonis frater, et SS. Aguilbertæ et Ebregisili Meldensis episcopi, ut quidam aiunt, pater* 117 b
 Abreham, *Æthiopum rex* 607 a

Abtalmon et Soror ejus martyres *inter Prætermisissos* 6 b
 Abtolamon. *Vide Abtalmon.*
 † Abundius, *episcopus Comensis, solenni supplicatione honoratus* 634 e
 Acacius *patriarcha CPolitanus inter Prætermisissos* 495 c, 611 b
 † Acepsimas *episcopus martyr inter Prætermisissos* 3 a
 Aelia. *Vide Alcia.*
 Aclibertus, *qui cum uxore et filia a S. Vinarcardo conversus et baptizatus dicitur* 669 c, 670 c d
 Acosta (*Josephus*) *S. J. primus collegii Taurinensis rector* 217 b; *in Peruviam missus* 219 b
 Ada, *dæmone, delatis Malmundarium S. Nigastii etc. reliquiis, liberata* 556 c d
 Adalbero, *Metensis episcopus, Frederici Lotharingiæ ducis filius* 738 a b
 Adalbero, *Metensis episcopus, in fidem ab Ottone I receptus* 710 f, 716 c, 729 c d f, 737 e. *Frederici Lotharingiæ ducis frater* 738 a
 Adalbertus,